

Het mysterie van het burgemeestershuis

Marianne Leerkes

© 2025 Droomvallei Uitgeverij, Marianne Leerkes

Eerste druk,

Eerste oplage maart 2025

Tekst: Marianne Leerkes

Illustrator: Luc Houweling, www.luchouweling.nl

Foto auteur: Laura Swager

Vormgeving: Droomvallei Uitgeverij

<http://www.prachtboeken.nl>

ISBN: 978-94-93314-46-7

Alle rechten voorbehouden.

Dit boek mag niet worden gebruikt voor het trainen van AI

Inhoudsopgave

Proloog	<i>Eerder</i>	7
Hoofdstuk 1	<i>2017, het nieuwe huis</i>	9
Hoofdstuk 2	<i>De ontdekking</i>	12
Hoofdstuk 3	<i>De verhuizing</i>	16
Hoofdstuk 4	<i>Tikketik</i>	18
Hoofdstuk 5	<i>Zand</i>	24
Hoofdstuk 6	<i>Nieuwe vrienden</i>	28
Hoofdstuk 7	<i>Betrapt?</i>	34
Hoofdstuk 8	<i>Waar zit je?</i>	37
Hoofdstuk 9	<i>Terug naar het strand</i>	40
Hoofdstuk 10	<i>Het krantenbericht</i>	46
Hoofdstuk 11	<i>Bengel</i>	52
Hoofdstuk 12	<i>Kink in de kabel</i>	56
Hoofdstuk 13	<i>Wie woont daar nou?</i>	60
Hoofdstuk 14	<i>Vijverlaan 23</i>	65
Hoofdstuk 15	<i>Een spoor voor Bengel</i>	71
Hoofdstuk 16	<i>Een paarse sjaal</i>	75
Hoofdstuk 17	<i>Wie kent deze kinderen?</i>	80
Hoofdstuk 18	<i>Surprises</i>	87
Hoofdstuk 19	<i>Een nieuwe ontdekking</i>	91
Hoofdstuk 20	<i>Koud!</i>	95
Hoofdstuk 21	<i>Kleine huisjes</i>	103
Hoofdstuk 22	<i>De ontdekking</i>	108
Hoofdstuk 23	<i>Inge – zomer 1967</i>	115
Hoofdstuk 24	<i>Koorts</i>	117
Hoofdstuk 25	<i>Verkleedkleden</i>	124
Hoofdstuk 26	<i>Wat doet Joost hier?</i>	129
Hoofdstuk 27	<i>Schuilen in de kerk</i>	137
Hoofdstuk 28	<i>Een foto</i>	143
Hoofdstuk 29	<i>Het Pesthuys</i>	147
Hoofdstuk 30	<i>Zijn ze de pestmeester te slim af?</i>	156

Hoofdstuk 31	<i>Waar is Inge?</i>	161
Hoofdstuk 32	<i>1967, de burgemeester</i>	166
Hoofdstuk 33	<i>Inge</i>	171
Hoofdstuk 34	<i>Mag Sophie nu ineens wel bij Nova komen?</i>	173
Hoofdstuk 35	<i>Is Inge weer thuis?</i>	178
Hoofdstuk 36	<i>Onverwacht bezoek</i>	185
Een woord van dank:		192

Proloog

Eerder

Het meisje rilt. Haar klammige hoofd iets opheffend, strekt ze haar hand uit naar de kroes die boven op de houten betimmering staat en zet die aan haar lippen. Een paar druppels landen op haar tong. Het is niet genoeg. Ze likt over haar lippen om die te bevochtigen, voelt de eerste barstjes al. Ze laat zich terugzakken op de met stro gevulde katoenen zak en haar haren vallen in natte slierten rond haar hoofd. Ze gruwet van de muffe geur in de bedstee. De strootjes prikken door de versleten zak heen in haar tengere lijf. De etterende builen in haar oksels en liezen geven venijnige steken door haar hele lichaam. Ze schreeuwt het uit. De pijn is ondraaglijk. De volwassenen hebben haar in de steek gelaten, alleen met de pijn. De kruidenzakjes die de vrouw tussen haar kleding heeft gestopt, verspreiden een zurige geur. Het zuur komt uit haar maag omhoog.

Door de half geopende deuren van de bedstee kan ze in de woonruimte kijken. Achter in de kamer staat een kan op een kastje. Het meisje weet dat de vrouw de kan bier met water verdund heeft. Na een hele tijd proberen, lukt het haar om haar benen over de rand van het bed te slaan. Ze schopt de deuren verder open en trekt zich op aan het kozijn van de bedstee. Haar hoofd wiebelt en draait ... dan schieten haar handen los en met een smak valt ze weer achterover. Het lukt haar niet, ze heeft geen kracht meer. Tranen druppelen over haar wangen. Met haar tong likt ze het vocht op. Misschien komt de vrouw zo terug en krijgt ze wat te drinken. Hoopvol staart ze naar de deur. In het midden van de woonruimte hangt een kookpot boven wat houtblokken. Gisteren heeft de vrouw een stoofpot gemaakt. In gedachten proeft ze de wortelen met uien. Ze strijkt haar tong langs haar lippen, ze voelen aan als schuurpapier, ruw en droog.

Haar gedachten gaan verder terug, naar de dag dat ze in deze voor haar vreemde tijd is terechtgekomen. De plotselinge kou had haar overvallen, ze had slechts een zomerrok en bloesje aan. Een meisje op het strand, Jutte, had haar meegenomen naar huis. De mensen in de steegjes hadden haar aangestaard, Jutte niet. Jutte had haar omslagdoek afgedaan en om haar schouders geslagen. Deze had echter niet haar blote benen bedekt. Mannen in lange zwarte jassen en kappen met snavels over hun hoofden getrokken, liepen op haar af. Hun ogen priemden door de ronde glaasjes en keken haar dreigend aan. Ze kent de snaveldokters van plaatjes uit de geschiedenisboeken. Jutte had haar beschermend met zich meegetrokken.

Ze kijkt naar de stobalen op de grond. Gisteren sliepen de man en de vrouw daarop en mocht zij in de krappe bedstee waar het echtpaar normaal in lag. De andere stobalen bleven onbezet. Verdrietig denkt ze aan Jutte terug; ze is slechts dertien jaar oud geworden, net zo oud als zijzelf.

En nu heeft ze zelf de ziekte opgelopen in dit gezin. Zonder een bezoek aan de dokter, weet ze ook wel dat de builenpest dodelijk is. Ze zal haar ouders en broertje niet meer terug zien. Haar tranen rollen onophoudelijk over haar wangen en druppen op de dunne versleten deken totdat ze allemaal opgedroogd zijn.

Hoofdstuk 1

2017, het nieuwe huis

‘We zijn er, jongens.’ Haar vader draait zich om naar de achterbank en duwt zachtjes tegen haar schouder.

Nova opent sloom haar ogen na de twee uur durende autorit naar Scheveningen. Met haar hand – die prikkelend aanvoelt, omdat ze er met haar hoofd tegenaan heeft gelegen – veegt ze haar lange blonde haar uit haar gezicht. Plotseling schiet ze overeind. Ze ziet dat ze geparkeerd staan voor een immens groot huis dat aan weerszijden ronde muren heeft die tot de dakgoot omhoog reiken.

‘Wow!’ roept Nova vol bewondering uit, ‘het lijkt wel een kasteel, is dit echt van ons?’

‘Haar vader knikt. ‘Ja, dit is ons nieuwe huis. Wat vind je ervan?’

Haar broertje Sven heeft zijn gordel al losgegespt, gooit het portier open en vliegt op de voordeur af. ‘Kom, Nova! Laten we snel naar binnen gaan!’

Nova is ineens klaarwakker, duwt haar portier open en rent achter Sven aan.

Ze wiebelt op haar voeten op en neer als ze haar vader de huis-sleutels uit zijn jaszak ziet halen. ‘Schiet nou op, pap!’

Na lang dralen draait papa de deur gewichtig van het slot. Sven stuitert voor haar langs naar binnen.

‘Wow! Wat een grote hal!’ Svens stem galmt door de lege ruimte.

Nova vliegt achter hem aan en staart naar de enorme kroonluchter die boven in de metershoge nok hangt. Zeker honderd lampjes in de kroonluchter reflecteren op de muren rondom de immens brede trap, als haar moeder de lichtknop naast de voordeur indrukt.

‘Wow,’ laat Nova zich nu ook stilletjes horen.

Haar moeder kijkt haar glimlachend aan.

Papa haalt een hand door Svens haar en trekt hem kort tegen zich aan. ‘Vind je het mooi, Sven? Wil je zien wat jouw slaapkamer wordt?’

Nova volgt Sven, die met twee treden tegelijk de trap naar boven neemt. Haar vader en moeder lopen achter haar aan.

Sven springt enthousiast door zijn kamer. ‘Dat behang gaat eraf, hè, mam? Ik wil graag *Jurassic Park*-behang, met van die dinosaurussen met grote scherpe tanden.’ Hij maakt daarbij klauwende bewegingen met zijn handen en laat zijn tanden grommend aan haar moeder zien. Haar moeder schrikt ervan en doet een stap naar achteren. Sven heeft aan mama al fotobehang van dinosaurussen laten zien, die levensecht door de muur lijken te breken. Haar moeder humt bevestigend. ‘Dat komt goed, je mag zelf het behang eraf halen.’

Dat laat Sven zich geen twee keer zeggen en hij begint het behang er rigoureuus af te scheuren. Slopen kun je gerust aan Sven overlaten. Nova denkt aan haar barbiepoppen, waarvan Sven alle haren kort geknipt heeft.

‘Kom, Sven, nu naar mijn kamer.’ Met grote stappen loopt ze naar een kamer verderop in de gang. Als ze de deur opentrekt, gilt ze verrukt. Ze scant de kamer en in gedachten heeft ze haar kamer al ingericht. ‘Voor die lange muur, zet ik mijn bed neer,’ deelt ze haar moeder mee. ‘En dan op de muur er tegenover die mooie roze kast van IKEA.’

Haar moeder humt en knipoogt naar papa. ‘Ben je blij met je nieuwe kamer, Nova?’

‘Heel blij, mag ik ook ander behang uitzoeken?’

‘Natuurlijk, weet je al wat je wil?’

‘Nee, daar moet ik over nadenken. Moet het oude behang eraf?’

‘Ja, dat is beter,’ antwoordt papa. Hij loopt op de muur af en